

มุมมองการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของประเทศไทย ในศตวรรษที่ 21

ดร.สมพร หวานเสรี¹

บทนำ

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน สร้างองค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อความสำเร็จของผู้เรียนทั้งด้านการงานและการดำเนินชีวิต เน้นเนื้อหาสำคัญ คือ การเรียนรู้ อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น มีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยี มีคุณลักษณะด้านการงาน การเรียนรู้ ศีลธรรม โดยบูรณาการความรู้ทั้งในเรื่องโลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ สิทธิของพลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities – CRPD) เมื่อ 9 กรกฎาคม 2551 และมีข้อผูกพันที่จะต้องส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการ อย่างทั่วถึง รวมทั้งจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทุกรูปแบบ โดยคนพิการจะได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะในการพัฒนาชีวิต และทักษะ ทางสังคม เพื่อสามารถเข้าร่วมการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ไม่ถูกกีดกันจากการศึกษามีการส่งเสริมระบบการเรียนร่วมที่มีคุณภาพ และไม่เสียค่าใช้จ่ายในทุกระดับและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางวิชาการ และการพัฒนาทางสังคม รัฐต้องพัฒนาครูตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ได้รับบริการด้านการส่งเสริมสมรรถภาพและการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่ครอบคลุมด้านสุขภาพ การว่างงาน การศึกษา บริการทางสังคม โดยเป็นไปตามความสมัครใจของคนพิการ มีหลักวิชาชีพ ชุมชนมีส่วนร่วม มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง คนพิการต้องมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่เพียงพอ รวมถึงอาหาร น้ำสะอาดปัจจัยสี่ และสภาพการครองชีพที่สามารถเข้าถึงบริการ อุปกรณ์ ความช่วยเหลือ การจัดการความยากจน โดยเฉพาะเด็กหญิงพิการ สตรีพิการ ผู้สูงอายุ เข้าถึงสวัสดิการของรัฐและสิทธิประโยชน์หลังเกษียณ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของพลเมืองในประเทศ โดยปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552 – 2561) กำหนดเป้าหมายในประเด็นด้านโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยมีโอกาสเข้าถึงการศึกษา

¹ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร

และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยกำหนดมาตรการด้านการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนทุกคน รวมทั้งผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก ผู้บกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา และชนต่างวัฒนธรรม กำลังแรงงานและผู้สูงอายุ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งกระแสการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง ส่งผลต่อนโยบายในการพัฒนาประเทศ ซึ่งในนโยบายการจัดการศึกษาต้องมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกคนรวมทั้งคนพิการ เพื่อเตรียมคนพิการให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ทักษะชีวิต ทักษะทางสังคมและทักษะการทำงาน ให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างอิสระ มีส่วนช่วยพัฒนาประเทศ ภายใต้บริบทของสังคมไทย และพลเมืองที่ดีของโลก

แนวคิดในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในศตวรรษที่ 21

การจัดการศึกษามีเป้าหมายเพื่อคนทุกคน โดยจัดให้มีคุณภาพตามความแตกต่างที่หลากหลาย ไม่แยกคนพิการออกจากคนทั่วไป ใช้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ชุมชนให้ความสำคัญต่อสังคมฐานสิทธิและมีเจตคติที่ถูกต้องในการพัฒนาศักยภาพคนพิการที่มุ่งเน้นให้คนพิการได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและมีประสบการณ์ตรงเพื่อให้คนพิการสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลทั่วไปได้อย่างอิสระ

เป้าหมายที่สำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ คือ จัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้ผู้เรียนบรรลุศักยภาพสูงสุด สามารถประกอบอาชีพ มีงานทำ มีรายได้เลี้ยงตัวเองและดำเนินชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยมีแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ดังนี้

- 1) จัดทำหลักสูตรแบบองค์รวมที่เน้นทักษะชีวิต การอ่าน การเขียนและคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานอาชีพ การทำงาน และทักษะชีวิต เพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม
- 2) มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่หลากหลาย สร้างทางเลือกทางการศึกษาและมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับคนพิการประเภทต่างๆ ตามบริบทท้องถิ่นทั้งหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาว เพื่อการเพิ่มวุฒิการศึกษาหรือพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้นหรือพัฒนาอัจฉริยภาพบางด้าน โดยมีการใช้ทรัพยากรหน่วยงานทุกกระทรวงร่วมกันในท้องถิ่น
- 3) มีระบบการส่งต่อบริการ(Transition System) โดยกำหนดเป็นกฎหมาย กฎระเบียบให้ทำแผนการส่งต่อ (Individual Transition Plan: ITP) โดยทำเส้นทางชีวิต คนพิการ (Life map) ตั้งแต่แรกพบไปจนถึงการมีงานทำ
- 4) ส่งเสริมการทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับโรงงานหรือบริษัทในท้องถิ่น สถานศึกษา เฉพาะความพิการทำหน้าที่ในการเป็นสถานที่ฝึกอาชีพและการจัดหางานให้นักเรียนมีอาชีพหลังจบการศึกษา

5) พัฒนาการวิจัยที่สังเคราะห์องค์ความรู้ทางการศึกษาพิเศษ เพื่อกำหนดประเด็นวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละระดับ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย และส่งเสริมให้ครูใช้การวิจัยเป็นฐานการเรียนการสอน

6) ดำเนินการออกระเบียบ แนวปฏิบัติ บังคับใช้กฎหมายและจัดทำกฎหมายลูกรองรับกฎหมาย ด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในรูปแบบที่หลากหลาย

7) จัดสรรนักจิตวิทยาโรงเรียนแก่โรงเรียนขนาดกลาง เพื่อให้มีการคัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ให้บริการและประสานความช่วยเหลือแก่นักเรียน และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง มีหน่วยสนับสนุนการเรียนร่วม (Support Unit) มีครูการศึกษาพิเศษทุกโรงเรียนเรียนร่วม

8) มีการพัฒนาเครื่องมือในการคัดกรอง คัดแยก และประเมินความสามารถของผู้พิการในด้านต่าง ๆ ที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์และเป็นเกณฑ์มาตรฐานของคนพิการไทย และในการสอบระดับชาติมีการ ประสานกับสำนักการทดสอบให้ข้อสอบหรือการจัดสอบเอื้ออำนวยต่อเด็กพิการทุกกลุ่ม

9) กำหนดมาตรฐานและพัฒนาระบบประเมินมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ โดยทำข้อตกลง ความเข้าใจ (MOU) กับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ และจัดสรรเงินเพิ่มพิเศษสำหรับ ครูผู้สอนคนพิการ(พลก.) แก่ครูผู้สอนในสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

10) เผยแพร่องค์ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น รายการโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ ฯลฯ

11) จัดตั้งศูนย์พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาพิเศษและศูนย์กระจายสื่อ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมให้บริการแก่คนพิการตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ประชาชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

12) สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัดมีการศึกษาพิเศษในโครงสร้างการบริหารอย่างชัดเจน และมีระเบียบปฏิบัติที่กำหนดสัดส่วนจำนวนนักเรียนพิการต่อจำนวนนักเรียนทั่วไปและจำนวนครูการศึกษาพิเศษ อย่างชัดเจน

13) มีระเบียบ วิธีการวัดประเมินผลสำหรับนักเรียนพิการที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนพิการ แต่ไม่เป็นการได้เปรียบนักเรียนทั่วไป เช่น สามารถใช้เทคโนโลยีเครื่องช่วยในการทำข้อสอบ บริการอ่านข้อสอบ รวมทั้งการเลือกวิธีการวัดประเมินผลอื่นที่เป็นธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการคือการบูรณาการ ด้านการบริหารจัดการศึกษา พิเศษกับการศึกษาทั่วไป เน้นการเรียนร่วมและการเตรียมความพร้อมผู้พิการมีงานทำ ดังนี้

1) ปรับปรุงกฎหมายการศึกษาสำหรับคนพิการให้ครอบคลุมในนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย โดยต้อง กำหนดทิศทางการดำเนินการจัดการศึกษาที่ชัดเจน เช่น การคัดกรองทางการศึกษา การช่วยเหลือทางการศึกษา การวัดประเมินผล ตัวชี้วัดเมื่อจบการศึกษาในแต่ละระดับ เป็นต้น

2) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อกำหนดความช่วยเหลือเป็น Unit cost และจัดทำระบบสารสนเทศตามภูมิศาสตร์ (Geographic information system: GIS) เชื่อมโยงข้อมูลทางการศึกษากับกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อให้คนพิการได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต

3) ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพัฒนารูปแบบสถานศึกษาเฉพาะความพิการให้เป็นต้นแบบในการให้บริการที่เน้นการมีอาชีพเลี้ยงตนเองได้ และจัดหางานให้นักเรียน ได้ฝึกจากประสบการณ์จริง

4) จัดสรรค่าใช้จ่ายรายหัวอุดหนุนให้แก่สถานศึกษาเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยี สื่อสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาแก่นักเรียนพิการในสถานศึกษาทุกแห่งโดยตรง

5) มีการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นฐานที่มีมาตรฐานตัวบ่งชี้ที่สามารถประเมินจากสภาพจริงมากกว่าการประเมินเอกสาร พร้อมทั้งมีระเบียบวิธีและแนวทางปฏิบัติชัดเจนทั้งระบบ

6) ส่งเสริมพัฒนาคนพิการตั้งแต่ปฐมวัย โดยจัดทำศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ เป็นศูนย์เครือข่ายหรือศูนย์แซทเทลไลท์ (Satellite) โดยมีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเป็นฮับ (Hub)

7) จัดรัฐสวัสดิการแก่ครอบครัวคนพิการในระดับรุนแรงให้สามารถดูแลคนพิการด้วยตนเอง หรือให้ค่าตอบแทนอาสาสมัครช่วยเหลือคนพิการ เช่น อาสาสมัครชุมชน นักศึกษา นักเรียน

รูปแบบในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในศตวรรษที่ 21 ควรมีทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลายและมีมาตรฐาน ซึ่งคนพิการและผู้ปกครองสามารถเลือกรับบริการได้ตามสภาพความต้องการจำเป็นโดยทุกรูปแบบได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกโรงเรียนและตามอัธยาศัย เน้นการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ผู้ปกครอง หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาหลักสูตรวิธีการเรียนการสอนและระเบียบวิธีการวัดประเมินผลควรให้ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทครอบครัวและอาชีพในท้องถิ่น ทั้งนี้ให้มีการกำกับติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยเน้น การประเมินผลตามสภาพจริง ใช้ความก้าวหน้าของพัฒนาการของนักเรียนเป็นฐาน โดยให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ทั้งนี้ให้มีระเบียบ แนวทาง วิธีปฏิบัติ การกำกับ ติดตามอย่างชัดเจน มีการกำกับและประเมินผลการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและการจัดการศึกษาทุกระบบ

ประเด็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระยะเร่งด่วน

ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคศตวรรษที่ 21 นี้ มีประเด็นที่ควรพัฒนาในระยะเร่งด่วน ดังนี้

1. เร่งรัดการกำหนดกฎ ระเบียบปฏิบัติ การบังคับใช้กฎหมายการศึกษาพิเศษ เพื่อพัฒนาการศึกษาทุกระบบทั้งในระบบการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาทางเลือก การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิต วิทยาลัยชุมชนหรือรูปแบบอื่น รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายเพื่อกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบการศึกษาทุกระดับของการศึกษา

2. เร่งรัดการกำหนดกฎ ระเบียบปฏิบัติ ข้อกำหนดที่รองรับการให้สิทธิแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรมในการจัดการศึกษา โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ต่าง ๆ และเกื้อหนุนให้บุคคลพิการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตซึ่งต้องได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ และการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา

3. เร่งรัดการกำหนดกฎ ระเบียบปฏิบัติ ข้อกำหนดที่เปิดโอกาสให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่มีความพร้อมและความต้องการ มีสิทธิจะจัดการศึกษาให้แก่คนพิการโดยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ และกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติ ให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อให้คนพิการในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี

4. กำหนดให้การจัดการเรียนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพสถานศึกษา

5. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพคนพิการตั้งแต่ระดับปฐมวัย โดยจัดในลักษณะศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ โดยมีหน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

6. พัฒนาระบบเกื้อกูล(accommodation)ทางการศึกษาในทุกระดับ ทุกระบบการศึกษา สำหรับคนพิการทุกประเภทที่มีมาตรฐานสากล

ประเด็นเสนอแนะการวิจัยทางการศึกษาพิเศษ ในศตวรรษที่ 21

ในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ จำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยที่สนับสนุนให้การกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ จึงควรมีการสนับสนุนงานวิจัยตามประเด็น ต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่อิงมาตรฐาน
2. การพัฒนาระบบการคัดกรอง คัดแยกประเภทความพิการที่มีมาตรฐาน
3. การพัฒนามาตรฐานครูการศึกษาพิเศษ
4. การพัฒนาระบบเกื้อกูลทางการศึกษาในทุกระดับ ทุกระบบ ที่มีมาตรฐาน
5. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาทางเลือกสำหรับคนพิการ
6. การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเต็มรูปแบบในโรงเรียนเรียนทั่วไป

7. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่สอดคล้องกับศักยภาพผู้เรียนรายบุคคล
 - 7.1 เรียนร่วมเต็มเวลาในห้องเรียนการศึกษาทั่วไป
 - 7.2 เรียนร่วมบางเวลา และมีห้องสนับสนุนทรัพยากรการศึกษาพิเศษ
 - 7.3 เรียนประจำในห้องเรียนการศึกษาพิเศษ
 - 7.4 เรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ
8. การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับผู้เรียนที่มีศักยภาพแตกต่างกัน
9. การพัฒนาระบบสนับสนุนเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่โรงเรียน บ้านและชุมชน
10. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยผู้ปกครอง หน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
11. การพัฒนาระบบการเชื่อมต่อทางการศึกษาในแต่ละระดับ
12. การจัดการศึกษาแบบร่วมมือกันและการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในประเทศไทยนั้นมีการขับเคลื่อนและมีพัฒนาการความก้าวหน้ามาโดยลำดับ โดยเฉพาะด้านการกำหนดกฎหมายหลัก สิทธิต่างๆ ซึ่งเชื่อแน่ว่าหากได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องทั้งด้านการกำหนดกฎระเบียบ แนวปฏิบัติที่ชัดเจน งบประมาณ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนรวมทั้งองค์ความรู้จากการวิจัย จะทำให้คนพิการไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและเป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขท่ามกลางกระแสโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เอกสารอ้างอิง

สมพร หวานเสรี จ.(2554). รายงานการวิจัย อนาคตภาพการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. ชุดโครงการวิจัย การเพิ่มโอกาส และพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.(2552). คนพิการกับสิทธิตามอนุสัญญาว่าด้วย

สิทธิคน พิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)). ค้นเมื่อ

12 กันยายน 2557. จาก http://www.sedthailand.com/images/introc_1293368920/05.pdf